

Uit het boek: Biologie des croyances of biologie van wat men ons aangeleerd heeft.  
Geschreven door Bruce H. Lipton ,PH.D. Editie Ariane.

Hoe is de mens ontstaan en is er nog een toekomst. Een samenvatting.

De mens is een samenstelling van 50 miljard cellen volgens de ene en van 50 biljoen cellen volgens de andere. Het zijn er in elk geval vele miljoenen. De mens bevat ook ongeveer 19.000 genen. We hebben ook 100-000 eiwitten en elke cel bevat o.m. 20 essentiële aminozuren, die we niet zelf kunnen aanmaken en dus door onze voeding moeten worden aangebracht.

Volgens de auteur zijn het niet onze genen die ons leven bepalen, zij maken de moleculaire plannen die de constructie van de cel maken maar dat doen ze op aanwijzing van ons omringend milieu. Het geweten van onze omgeving en de reactie ervan op de cellen bevorderen de mechanismen van het leven. De genen werken niet spontaan maar worden geactiveerd door ons omliggend milieu. Dat betekent dat we niet vooraf definitief geprogrammeerd zijn door onze ouders en er wel iets kan aan veranderd worden door onze omgeving . Wat dat allemaal betekent leg ik verder wel uit.

Oorsprong van ons leven. Cellen hebben zich altijd aangepast aan hun omgeving.

De eerste uni-cellulaire organismen, de procaryoten, zijn ontstaan ongeveer 600 miljoen jaar na het ontstaan van de aarde. Gedurende de 2,75 miljard jaren die daarop volgden bestonden alleen de uni-cellulairen zoals bacteriën, algen en protozoaire amiben. Ongeveer 750 miljoen jaar geleden ontstonden de eerste multi-cellulaire organismen.

Hoe zijn die ontstaan? Volgens Darwin gewoon door een paar gunstige fouten in de aanmaak van de genen. Volgens hem zijn de levende organismen altijd in strijd om te overleven en hebben alleen de sterkste het overleefd , ook het begin van alle oorlogen dus.

Er bestaat echter een andere theorie die niet aanvaard werd maar misschien dichter bij de waarheid ligt. Reeds 50 jaar voor Darwin zijn theorie uitbracht hadden Lamarck en een paar anderen een andere theorie. Volgens deze theorie is de evolutie ontstaan door een instructieve interactie en meewerkende actie tussen de organismen en hun omgeving zodat ze meer kans hadden om te overleven. Natuurlijk was dat buiten de kerk en de toen heersende intelligentia die er niets van geloofden, nochtans zijn heel wat huidige wetenschappers er nu anders over aan het denken. In 2000 verscheen in Science "was Lamarck Just a Little Bit Right?"

We zien in de natuur ook heel wat samenwerking ontstaan tussen verschillende soorten dieren die er allemaal hun voordeel bij halen. Vb. Een kreeft genaamd Bernard –L-hermite draagt een giftige anemoon op de rug die het met haar giftige tentakels beschermd, maar de kreeft geeft overschot van eten aan de anemoon. Er bestaan nu studies van soortgelijke relaties , de wetenschappelijke naam ervan is " biologie systemique." Vroeger dacht men dat elk organisme zijn genen integraal doorgaf aan zijn afstammelingen door de reproductie. Nu denkt men meer en meer dat er ook transfert van genen kan gebeuren tussen verschillende soorten. Er bestaat dus geen echte muur tussen de soorten. Dat kan de evolutie versnellen maar daar zit ook het gevaar in. De manipulatie van de genen in de agricultuur kan ook een invloed hebben op ons. De gemodificeerde gewassen komen in maag en darm en moeten door onze bacteriën omgevormd worden om te dienen als voedsel, maar die bacteriën kunnen ook hun genen zien veranderen onder invloed van die gemodificeerde genen in de voeding. Wist u dat de cellen die uw ingewanden bekleden elke 72 uur vernieuwd worden en dat er honderden miljoenen microben vooral in de ingewanden aanwezig moeten zijn om ons te laten overleven, dat zijn er 10 maal meer dan er cellen in ons lichaam aanwezig zijn. De studie ervan

noemt men nu “ het menselijk microbiome”. 90 % van onze genen zijn aanwezig in onze ingewanden. De antibiotica hebben reeds een deel van onze darm flora vernietigd en verminderen onze weerstand tegenover allerlei ziekten. Recente studies hebben aangetoond dat normale personen nu reeds 15 a 40 % van hun microbiële diversiteit hebben verloren, alsook de genen die erbij hoorden. Niet te verwonderen dat ik al meer dan 25 jaar succes had met het verbeteren van de immuniteit van mijn verzwakte patiënten door het toedienen van precies gekozen bacteriën die alleen in Duitsland gemaakt worden en bij ons verboden zijn, spijtig genoeg kennen de universiteiten daar niets van. Een recent onderzoek door NASA bevestigt dat de industriële civilisatie ons rechtstreeks leidt naar een algemeen verval. We leven nu in een tijdperk dat men Anthropocene noemt . Gaja heeft dus geen ongelijk als ze beweert dat we onze toekomst aan het vernietigen zijn. Zie het aantal soorten dieren dat jaarlijks verdwijnt, de langzame verdwijning van de tropische bossen, de ozon problemen....

Laten we nu eens terugkeren naar het ontstaan van het leven op aarde en hoe de evolutie tot de huidige mens is ontstaan. We hebben reeds uitgelegd dat de genen onze bouwstenen maken maar dat de omgeving de oorzaak is als we veranderen. Hoe komt dat?

De eerste uni-cellulaire levende wezens hadden eerst alleen een celwand en plasma in de cel, pas later is de kern ontstaan.. De prikkels komende van het milieu waar de cellen in leefden werden opgevangen door een soort antennen die in de celwand aanwezig zijn. Zo herkenden ze het verschil tussen eten waar ze naartoe gingen en gevaar waarvoor ze moesten vluchten. Het aantal prikkels dat de cel moest leren ontleden werd zo talrijk dat de cel dat alleen nog aankon door te groeien en dus een groter celoppervlak te krijgen, maar daar is een grens aan, zo niet gaat de celwand het begeven en gaat de cel dood. Hoe kunnen de eencellige wezens dan nog evolueren en alle signalen opvangen? Door samen te werken en in groep te leven.

Zonder kern konden ze eten , verteren, ademen, uitscheiden, en zelfs voelen waar ze eten vinden en moeten vluchten voor een gevaar. Wij mensen kunnen dat ook. Een membraan heeft slechts een dikte van 7 miljoniëmen van een mm.

Hoe is dat dan verder gegaan?

Deze grote groep van cellen hebben naast een kern ook een andere manier gevonden om samen te werken: samensmelten. Zo zijn de multi-cellulaire wezens ontstaan. Omdat al deze cellen moesten geïnformeerd worden over alles wat er in de omgeving en in hunzelf gebeurd zijn sommige cellen zich gaan specialiseren. Het zenuwstelsel ontstaat en informeert elke cel, dat kost minder energie dan dat elke cel dat zelf moet doen. Uiteindelijk heeft het zenuwstelsel ook een centraal punt ontwikkeld, het begin van de hersenen. Ook het spiijvertering stelsel ontstaat op die wijze, alsook de spieren om zich sneller te kunnen verplaatsen , verder de bloedsomloop met een pompsysteem , het hart. Kortom alles is aanwezig om de mens te maken en dit onder invloed niet van de genen, die alleen maar bouwstenen zijn, maar door de celwand die in contact staat met heel de omgevende wereld. De celwand is dus de architect die alle plannen maakt . De omgeving is dus van essentieel belang voor ons overleven, gaan we die omgeving kapot maken en zelf verdwijnen?

Misschien is er nog een oplossing, zoals de auteur denkt, maar daarvoor moet u het boek lezen.

Toch een paar woorden erover. Hoop voor de toekomst

Als er nog hoop is naar een betere toekomst voor de mens is het nog niet voor morgen. Voortgaande op vorige tekst zal ik trachten u een idee te geven hoe de auteur een mogelijke oplossing ziet voor het mens DOM. Zoals ook de lagere orden , de unicellulair onderling een

oplossing vonden toen ze te talrijk werden, zo zou ook het mensenras het moeten doen: samenwerken in liefde en genegenheid, elkaar bijstaan en helpen, maar dat is niet voor morgen. Alle ziekten en vooral kanker die nu zo de kop opsteekt zijn te vergelijken met onze cel wereld. Ons lichaam is te vergelijken met gans de mensheid. Miljarden cellen moeten in harmonie leven, dan zijn we perfect gezond. Wanneer cellen zich gaan anders gedragen worden ze afgescheiden van de rest en ontstaan ziekten en nu vooral kankercellen, dat is zoals de oorlogen en de armoede in de wereld. Al die oorlogen gaan alleen om macht en geld en niet meer zo als bij de dieren om te overleven. De enige weg naar gezondheid en harmonie is voor elkaar te zorgen en in liefde samen te leven, anders is er geen oplossing. Uiteindelijk zal er een wereldorganisatie moeten komen die niet eerst voor zichzelf zorgt maar voor de mensheid. De auteur denkt dat er hier en daar al groepen mensen zijn die in die richting denken en het uiteindelijk zal lukken. Maar binnen hoeveel generaties en krijgen we er nog de tijd voor?

Christus zei reeds 2000 jaar geleden:” Wie zich verheft zal vernedert worden en wie zich vernedert zal verheven worden”. Pas als alle mensen in vrede met elkaar zullen leven zal er een nieuwe aarde ontstaan , precies zoals bij een gezonde mens alle cellen met elkaar in harmonie leven. Hopelijk duurt dat geen 2000 jaar meer.